

ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНЕ ВИВЧЕННЯ ГРАВІДОПРОТЕКТОРНОЇ ДІЇ ХОФІТОЛУ НА МОДЕЛІ АЛКОГОЛЬНОЇ ПЛАЦЕНТАРНОЇ ДИСФУНКЦІЇ У ЩУРІВ

Асадуллаєва Н.Я., Уланова В.А.

Національний фармацевтичний університет

Актуальність. В останній час спостерігається інтерес акушерів до ускладнень гестаційного процесу, пов'язаних зі зловживанням алкоголю вагітними жінками. Плацентарна дисфункція (ПД), що виникає на фоні алкоголізації, характеризується порушенням загальної гемоциркуляції та призводить до розвитку гіпоксії і ризику народження дітей з фетальним алкогольним синдромом, основними проявами якого є синдром затримки розвитку плоду, ураження ЦНС, лицевий диморфізм у плоду. Для лікування та профілактики ПД використовують гравідопротектори. Тому вивчення гравідопротекторної дії хофітолу за умов ПД, що викликана гіпоксичним станом внаслідок гострої алкогольної інтоксикації, є актуальним питанням сучасної фармакології.

Мета дослідження експериментальне вивчення гравідопротекторної дії хофітолу на моделі алкогольної ПД у щурів.

Методика дослідження. Алкогольну ПД викликали внутрішньошлунковим введенням самкам щурів 40% розчину етанолу у дозі 4 г/кг з 15-го по 19-й день вагітності. Хофітол вводили у лікувально-профілактичному режимі внутрішньошлунково у дозі 50 мг/кг з 11-го по 19-й день гестації. Препарат порівняння солкосерил вводили у лікувально-профілактичному режимі у дозі 0,56 мл/кг за такою ж самою схемою, як і хофітол. На 20-ту добу гестації щурів виводили з експерименту під легким ефірним наркозом. Гравідопротекторну дію хофітолу і солкосерилу оцінювали за морфологічними показниками печінки та плаценти.

Отримані результати. Негативні наслідки введення етанолу вагітним самкам щурів прямо пов'язані з ураженням органів травлення, в тому числі,

печінки. Етанол викликав жирову дистрофію, яка характеризувалася дифузним патологічним внутрішньоклітинним відкладенням жиру, внаслідок чого розвивався специфічний для алкогольного ушкодження печінки – стеатоз. Крім того спостерігали порушення білкового обміну. Застосування хофітолу або перешкоджало акумуляції жиру в печінці, або послаблювало ознаки алкогольного ураження органу. Солкосерил невиразно зменшував прояви жирової дистрофії та значно поступався за дією хофітолу.

Під впливом токсиканту в тканинах плацент самок щурів у 100 % випадків відмічали патологічні зміни структурних і морфометричних показників. Гістологічну картину можна було охарактеризувати як деструктивно-дистрофічні, запальні та метаболічні зміни з порушенням фетального кровообігу, що супроводжувалося пошкодженням клітин ендотелію і трофобласту. Лікування хофітолом зменшувало патологічні зміни в плаценті. Морфометричні показники позалабіринтних зон наближалися до інтактного контролю. Вказані особливості гістоархитектоніки плаценти створювали передумови для нормалізації її діяльності і виконання властивих для неї функцій. Солкосерил у меншому ступені, ніж хофітол, покращував функціонально-морфологічний стан плаценти, пригнічував лише грубі порушення фетоплацентарного кровообігу.

Висновки. Лікувально-профілактичне застосування хофітолу на моделі алкогольної плацентарної дисфункції приводить до зменшення проявів порушень жирового і білкового обміну у печінці та до нормалізації функцій плаценти. Виразна гравідопротекторна активність досліджуваного препарату має перевагу над референс – препаратом солкосерилом. Розширення фармакодинаміки хофітолу дозволяє рекомендувати його для використання в комплексній терапії плацентарної дисфункції, де має місце порушення функції печінки, а також в межах профілактики фетального алкогольного синдрому та синдрому затримки розвитку плоду.